

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2018. május 13.
Urunk mennybemenetele

Az Úr küldöttei

Jézus mennybemenetelének mai ünnepe az evangéliumban arról olvassunk, hogy az Úr parancsot ad apostolainak, hogy az egész világon hirdessék az ő evangéliumát, örömhíret.

E missziós parancs és küldés által az örömhír terjedésének, Isten országa növekedésének a szolgálivá válnak az apostolok. Jézus csak egy szűk körben, főként az ószövetségi választott nép körében és néha pogányok számára hirdette az örömhírt, amelynek címzettjei közé az apostoli lelkületű Egyház korszakában már minden ember beletartozik. Az üdvösség örömhíre, az örök életre vezető tanítás megismerése nem egyesek kiváltsága, hanem egyetemesen szól mindenkinek, és a Jézus által megbízottak kötelessége és felelőssége, hogy ez az igazság minden kor emberéhez eljusson.

Jézus nagyon világosan beszél azzal kapcsolatban, hogy mi a küldetés tétje: „Aki hisz és megkeresztelkedik, az üdvözülni fog, aki nem hisz, az elkárhozik.” Ennek tudata felelősséget jelent mind a küldötteknek, mind azok számára, akikhez küldetésük szól. A küldöttek felelőssége abban áll, hogy ha nem teljesítik az Úrtól kapott megbízást, akkor az ő hanyagságuk, tétlenségük miatt nem fogják sokan megismerni az üdvösségre vezető igazságot, és nem fognak válaszolni Isten hívására. A másik oldalon az emberek felelőssége abban áll, hogy ha hallják az Úr küldetésében járók igehirdetését, akkor fogadják azt el személyes döntésükkel, amely elfogadás a hitben és a megkeresztelkedésben mutatkozik meg. Jézus tehát itt azt az ígéretet fogalmazza meg, hogy aki hittel

elfogadja őt, mint Isten Fiát és Megváltót, és hitének jeleként megkeresztelkedik, az el fog jutni az üdvösségre. Az érem másik oldala, hogy aki megismeri ugyan az ő tanítását, de elutasítja azt, azaz nem születik meg benne a hit, az a kárhozatra jut. Ezt nem fenyegetésnek, hanem inkább figyelmeztetésnek kell tekinteni, amely a személyes felelősség alapján minden emberre vonatkozik, azaz mindenki maga felel azért, hogy elindul-e a hit útján és eljut-e ezen az úton az üdvösségre. Saját kárhozatáért senki ne hibáztasson másokat, hiszen ezért egyedül ő maga tehet!

Ugyanakkor Jézus ígéretei nem csak a végső időkre, nem csupán az üdvösségre vonatkoznak, hanem arra is, hogy akik küldetésében járnak és hűséggel végzik igehirdető, hittedjesztő szolgálatukat, azok már földi életükben megtapasztalhatják az Úr csodálatos erejét.

Küldetése beteljesült

A missziós parancs elhangzása után Márk evangélista egyetlen mondatban foglalja össze Jézus távozását a világból: „Az Úr Jézus felvétetett a mennybe, és helyet foglalt az Isten jobbán.”

Ez a megfogalmazás magába foglalja Jézus földi küldetésének beteljesítését és lezárását, valamint azt, hogy visszatért a mennybe, ahol örök helye van a dicsőségben. A mennybemenettel annak kifejezése, hogy az Atya megdicsőíti, felmagasztalja a Fiút engedelmességéért és önfeláldozásáért, és ebben az értelemben szoros kapcsolatban áll az Úr feltámadásával, amely esemény szintén az Atyának köszönhető, mellyel megdicsőíti a mindhaláláig engedelmes Fiút.

Utat mutatsz

Urunk, Jézus! Mennybemeneteled nem azt jelenti, hogy elhagysz minket, hanem azt, hogy utat mutatsz számunkra a mennyország felé és felkelted bennünk a vágyat, hogy kövessünk téged a mennybe.

Te a mennybe vársz minden embert és megmutatod nekünk az utat, az üdvösség útját, a mennybe vezető utat, és azt szeretnéd, ha mindannyian eljutnánk oda. Tanítványaidként erre a sorsra számíthatunk. Segíts, hogy ne feledkezzünk el arról a parancsról, amit egykor az apostoloknak adtál, s amely nekünk is szól: „Menjete el az egész világra, és hirdessétek az evangéliumot!” Segíts, hogy hűséges tanítványaid legyünk, hozzád vezessük az embereket!

Urunk mennybemenetele
ApCsel 1,1-11
Ef 1,17-23
Mk 16,15-20

Hétfő
ApCsel 19,1-8
Jn 16,29-33

Kedd
ApCsel 20,17-27
Jn 17,1-11a

Szerda
ApCsel 20,28-38
Jn 17,11b-19

Csütörtök
ApCsel 22,30;
23,6-11
Jn 17,20-26

Péntek
ApCsel 25,13-21
Jn 21,15-19

Szombat
ApCsel 28,16-20.
30-31
Jn 21,20-25

Pünkösdvasárnap
ApCsel 2,1-11
1Kor 12,3b-7.12-13
Jn 20,19-23